

Bilag II

Henvendelse fra Dansk Handicap Forbund:

Dansk Handicap Forbund
Hans Knudsens Plads 1A
2100 København Ø

Den 21. maj 1997

Høringssvar til forslag vedr. regler om flexjob m.v.

Indledning

Socialministeren har fremsat lovforslag, der skal styrke beskæftigelsesmulighederne for personer med varige begrænsninger i arbejdsevnen. Formålet er at begrænse tilgangen til førtidspension. Socialministeren vil indføre flexjob, hvor det offentlige – staten – yder et løntilskud på $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ af mindstelønnen. Kommunerne skal tilbyde personer med varige begrænsninger i arbejdsevnen et sådant flexjob, og førtidspension kan først tilkendes, hvis alle relevante aktiverings-, revaliderings-, og behandlingsmæssige foranstaltninger har vist sig resultatløse.

Karen Jespersen forsøger nu, ved at appellere til virksomhedernes sociale ansvar, at skabe et mere rummeligt arbejdsmarked, hvor der bliver plads til alle. Der sigtes mod inden år 2005 at få oprettet 30-40.000 flexjob i den private og offentlige sektor.

Dansk Handicap Forbund støtter regeringens bestræbelser på at sikre mennesker med handicap bedre beskæftigelsesmuligheder, først og fremmest gennem lønarbejde på almindelige vilkår på det ordinære arbejdsmarked og sekundært gennem flexjob med løntilskud.

Vi finder det derfor positivt, at personer med handicap enten gennem »arbejdsfastholdelse« bevarer tilknytningen til arbejdsmarkedet eller tilbydes et flexjob frem for en passiv og ofte isoleret tilværelse på førtidspension.

Lovforslaget mangler desværre klare retsgarantier, der sikrer personer med nedsat arbejdsevne et flexjob og dermed et rimeligt forsørgelsesgrundlag. Kommunerne skal anvise personer med varigt nedsat arbejdsevne et flexjob – men hvis de nu ikke kan – er vedkom-

mende fortsat henvist til bistandshjælp og aktivering – uden tidsbegrænsning. Disse 2 huller skal lukkes. Dernæst skal personer ansat i et flexjob være omfattet af en overenskomst, der sikrer dem de kollektive rettigheder, der gælder på det øvrige arbejdsmarked.

Kommentarer til lovforslaget

§ 49 b

Løntilskuddet skal beregnes af den gennemsnitlige overenskomstmæssige timeløn inden for det pågældende fagområde.

Forslaget indebærer mulighed for gradueret løntilskud fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{2}{3}$. Des ringere arbejdsevne – des højere løntilskud. Vi finder det positivt, at der er denne mulighed, men $\frac{2}{3}$ løntilskud må vel bygge på, at vedkommende kun har $\frac{1}{3}$ restarbejdsevne? $\frac{1}{3}$ resterhvervsevne udløser i dag højeste førtidspension. Denne gruppe skal sikres ret til at vælge mellem flexjob og højeste førtidspension.

§ 49 c

I forhold til det konkrete lovforslag hilser vi det velkommen, at der som noget nyt ikke er fastsat bestemmelser om lønnen. Løn og øvrige arbejdsvilkår skal aftales mellem arbejdsgiver og den ansatte (§ 49 c).

Vi ønsker præciseret i lovtæksten, at der i forbindelse med oprettelse af flexjob skal indgås en overenskomst mellem arbejdsgiver og den ansatte, der sikrer den ansatte i flexjob de samme kollektive rettigheder, der gælder på det ordinære arbejdsmarked. Her tænkes bl.a. på a-kasse-rettigheder, ret til lønforhandlinger, anciennitetstillæg, uddannelse og ferie.